

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

10.9.2013

B7-0414/2013

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Egipcie
(2013/2820(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, Jerzy Buzek, Tunne Kelam, Jean Roatta, Roberta Angelilli, Francisco José Millán Mon, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Arnaud Danjean, Hans-Gert Pöttering, Anne Delvaux, Jacek Protasiewicz, Elisabeth Jeggle, Bernd Posselt, Salvatore Iacolino, Giovanni La Via
w imieniu grupy PPE

RE\1002469PL.doc

PE519.254v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Egipcie
(2013/2820(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 14 sierpnia 2013 r. oraz wspólne oświadczenie sekretarza stanu USA Johna Kerry'ego i wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 7 sierpnia 2013 r. w sprawie sytuacji w Egipcie,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Egiptu wydane po posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych UE w dniu 21 sierpnia 2013 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że niedotrzymanie przez rząd prezydenta Mursiego obietnic gospodarczych, nieuwzględnienie uzasadnionych obaw wszystkich sił demokratycznych społeczeństwa egipskiego oraz niewdrożenie przemian demokratycznych, których od dwóch lat domagali się obywatele, spowodowało coraz ostrzejszą polaryzację polityczną, masowe demonstracje wzywające prezydenta Mursiego do rezygnacji oraz brutalne starcia;
- B. mając na uwadze, że w dniu 3 sierpnia 2013 r. wojsko odsunęło prezydenta Mursiego od władzy i aresztowało go pod zarzutem nawoływania do przemocy;
- C. mając na uwadze, że rząd tymczasowy ogłosił stan wyjątkowy; mając na uwadze, że wysiłki UE i mediatorów międzynarodowych w celu doprowadzenia do dialogu politycznego z udziałem wszystkich stron jak dotąd nie przyniosły skutków oraz mając na uwadze, że nadal dochodzi do protestów, starć i aresztowań;
1. wyraża solidarność z obywatelami Egiptu, a także przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom ofiar starć i aktów przemocy;
 2. potępia niewspółmierne użycie siły i ubolewa nad tym, że wiele osób poniosło śmierć w tragicznych okolicznościach; zwraca się do rządu egipskiego o dopilnowanie, by siły bezpieczeństwa ustanowiły odpowiednie procedury kontroli wewnętrznej, tak aby można było ustalić osoby odpowiedzialne za nadmierne użycie siły; wzywa Stowarzyszenie Braci Muzułmanów, aby w przyszłości bezwzględnie unikało stosowania jakichkolwiek form przemocy oraz by wspierało postępowania sądowe wszczęte przeciwko tym spośród przywódców Stowarzyszenia, którzy nawoływali do przemocy, a także by przestrzegało praw człowieka i zasad praworządności;
 3. potępia jednocześnie fakt, że przywództwu Stowarzyszenia Braci Muzułmanów nie udało się skutecznie odwieść swoich bazowych frakcji politycznych od stosowania wszelkiej przemocy wobec wojska, policji i osób uważanych za przeciwników politycznych, zwłaszcza egipskiej wspólnoty koptyjskiej; ubolewa nad faktem, że przywództwo

Stowarzyszenia Braci Muzułmanów nie zapobiegło tym atakom, a jedynie ponieważż się je potępiło;

4. wzywa władze egipskie, aby w celu stworzenia niezbędnych warunków dla procesu politycznego obejmującego wszystkie strony jak najszybciej zniosły stan wyjątkowy, uwolniły wszystkich więźniów politycznych i traktowały aresztowanych w pełni zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi;
5. potępią przemoc wymierzoną we wspólnotę koptyjską oraz zniszczenie dużej liczby kościołów, domów kultury i firm w całym kraju; wskazuje na zakorzeniony w historii pluralizm społeczeństwa egipskiego oraz na wielowiekową tradycję egipskiej wspólnoty koptyjskiej; zwraca się do rządu egipskiego o wsparcie wspólnoty koptyjskiej w każdy możliwy sposób, tak aby Egipcjanie mogli nadal stanowić ważną część tkanki społecznej i ekonomicznej tego kraju oraz by można było szybko przywrócić pokojowe współistnienie tej grupy z innymi wspólnotami zamieszkującymi Egipt;
6. zauważa, że chociaż prezydent Mursi został wybrany w demokratycznych wyborach, to nie spełnił oczekiwań demokratycznych, jakie wiązali z nim Egipcjanie, a także wysuwane są wobec niego oskarżenia o wykorzystywanie swojej władzy do zaprowadzenia w Egipcie autokracji; odnotowuje ponadto, że pod rządami prezydenta Mursiego Egipt systematycznie nie radził sobie ze zwalczaniem terroryzmu i ekstremizmu islamskiego na swoim terytorium, zwłaszcza na półwyspie Synaj;
7. wskazuje, że powyższe poważne uchybienia doprowadziły do coraz większego poczucia wyobcowania w społeczeństwie egipskim, co ostatecznie skłoniło znaczną większość Egipcjan do apelowania w sposób pokojowy o nową ścieżkę do demokracji, która mogłaby zagwarantować wszystkim politycznym, społecznym i religijnym grupom pluralistycznego społeczeństwa egipskiego odpowiednie prawa demokratyczne;
8. podkreśla, że istnieje pilna potrzeba wdrożenia pluralistycznego i autentycznego procesu pojednania narodowego, w który byłyby zaangażowane wszystkie demokratyczne siły polityczne i społeczne w Egipcie, a także apeluje do umiarkowanych członków Stowarzyszenia Braci Muzułmanów o aktywne wspieranie procesu przemian demokratycznych i włączenie się w ten proces;
9. wyraża zdecydowane poparcie dla trwającego obecnie procesu opracowywania konstytucji i reformy konstytucyjnej, a także podkreśla, że proces ten musi położyć fundament pod rzeczywiście demokratyczne nowe państwo egipskie, które będzie gwarantować wszystkim obywatelom i obywatelkom Egiptu podstawowe prawa i wolności, w tym wolność wyznania, oraz promować międzyreligijną tolerancję i współegzystencję, jak też gwarantować ochronę mniejszości, wolność stowarzyszania się i wolność mediów; jest przekonany, że proces konsultacji dotyczących nowego projektu konstytucji powinien obejmować wszystkie podmioty egipskiej sceny politycznej, w tym również umiarkowaną frakcję Stowarzyszenia Braci Muzułmanów, oraz że jego wynikiem powinno być referendum nad nową, pluralistyczną konstytucją oraz wolne i uczciwe wybory parlamentarne;
10. ponownie zapewnia o swoim zobowiązaniu do udzielenia Egipcjanom pomocy w procesie prowadzącym do reform demokratycznych i gospodarczych; wzywa wysoką

przedstawiciel do uważnego monitorowania sytuacji, zwłaszcza w odniesieniu do bezpieczeństwa oraz poszanowania praw i swobód egipskich obywateli;

11. apeluje o ściśle powiązanie unijnej pomocy dla Egiptu z zobowiązaniami politycznymi i ich realizacją, zgodnie z zasadą „więcej za więcej”, lecz również o uwzględnienie skrajnie trudnej sytuacji gospodarczej tego kraju, bez kwestionowania zasadności pomocy UE dla społeczeństwa obywatelskiego i osób najbardziej potrzebujących;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Arabskiej Republiki Egiptu.